

vor Part af Lovet. Nu kommer ogsaa Finansministeren og forlanger, at Staten skal have 5 pCt. af det, som ofres paa disse Totalisatorer af Publikum. Og foruden Finansministeren er der jo kommet nogle Amtsraadsmedlemmer, som sige, at Amtskommunerne skulle ogsaa have deres Part. Saaledes kan der komme mange, baade Selstaberne, Staten, Amtskommunerne og maasse mange andre, og tage sig en god Fortjeneste af det, som egentlig burde være forbudt. Paa den Maade at gøre sig Fortjeneste af Folks Spillelidenskab synes jeg ikke om. — Hvor man som her kan nedlægge sit Forbud uden at komme private Interesser paa tværs, synes jeg, som sagt, at man burde gøre det. Staten skal jo ikke leve eller tage Indtægt af sine Undersaatters eller Borgeres Bæster; thi saa kunde man komme meget vidt. At man beskatter Ol og Brændevin, betragter jeg endda ikke som et Eksempel derpaa, men man kunde gaa videre. Man kunde vente, at den højtærede Finansminister til næste Aar kommer og foreslaar at lægge Stat paa Bordellerne i Kjøbenhavn. Alle den Slags Foranstaltninger tror jeg, at man helst burde komme bort fra, især naar man kan gøre det saa simpelt som her, hvor der skal Tilladelse fra det offentlige Side endog til Væddeløbene. Thi man kan saa sige, at Væddeløbene have deres Betydning for Sporten, dem skulle de have Lov til at afholde, dog ikke altfor ofte, men dette Spil, der bliver sat i Scene og organiseret ved Hjælp af Totalisatoren, vil man ikke have; det er en ganske simpel og klar Foranstaltning. At Staten ikke tjener noget derpaa, lægger jeg ingen videre Bægt paa. Jeg tror ikke, at Staten skal søge at faa sine Indtægter paa den Maade. Men vilde man nu endelig indrette saadanne Totalisatorer, finder jeg det ganske rigtigt, at der er kommen en Bestemmelse ind, som den højtærede Finansminister vel ogsaa uden udtrykkelig Bemyndigelse vilde have tagt, nemlig om, at der skal sættes en vis Grænse, eller som det hedder i § 2: „Tilladelsen kan kun gives for et begrænset Antal Gange aarligt“. Derved vil man ganske vist kunne modvirke, at Spillelidensskaben bliver altfor meget hidset, at Folt gaa fuldstændig op i dette Sportsspil. Naar det kun er et Par Gange om Sommeren, kan det vel holdes inden for moderate Grænser.

Hvorfor nu endelig Amtsraadene skulle have deres Del af Lovet, om jeg saa maa sige, fortaar jeg ikke rigtig. Thi saa vidt mig bekendt, bliver det Polititilsyn, der er anordnet ved saadanne Væddeløb, betalt

ekstra af den paagældende Bestyrelse. Der kommer ingen Politiaffiance ind, uden at Bestyrelsen i Forvejen maa gøre sit Tilbud og affordere med Politimesteren om, hvor meget man skal betale for Polititilsynet. Naar altsaa Amtsraadet eller Politiet bliver betalt paa denne Maade, synes jeg ikke, der er nogen Grund til, at Amtsraadene skulle have deres Del af denne Stat.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforlaget skal jeg gøre opmærksom paa, at naar der i § 4 er sat en Minimumsstraf af 500 Kroner, forekommer det mig at være et altfor højt Beløb. Det høje Ting maa nemlig lægge Mærke til, at det, der straffes ifølge § 4, er ikke blot Indretning af Totalisator uden Tilladelse, men det er ogsaa Undladelse af at iagttage de af Finansministeren for Tilladelsens Meddelelse stillede Bilklaar. Den højtærede Finansminister har i det andet Ting udtalt, at han naturligvis vil sørge for, at der bliver indført de fornødne Bilklaar til Kontrolering af, at Staten faar, hvad der tilkommer den ifølge denne Lov. Der vil altsaa være en hel Del administrative Foranstaltninger, der skulle iagttages, visse Regler, der skulle følges, og nu kan det godt hende, at der sker en Forsømmelse i saa Henseende meget imod Bestyrelsens Ønske. Den har maasse givet sine Ordre, men de ere ikke blevne efterkomne af en underordnet Funktionær, og der sker et Brud, en Overtrædelse af de for Tilladelsens Meddelelse stillede Bilklaar. Saa skal der, selv om denne Overtrædelse er temmelig uskyldig, straks slaas ned med Bøder paa 500 Kr. Der er ikke noget passende Spillerum i disse Bødesatser i § 4.

Jeg kommer saa til § 5, og jeg maa tilstaa, at jeg hverken synes om den fra et rent jurdift, et rent strafferetligt Standpunkt, eller fra et mere formelt Standpunkt. Det har jo været en Del omdebatteret i det andet Ting, hvorledes man skulde søge at naa dette Djemed at forhindre unge Mennesker under 18 Aar fra at deltage i Totalisatorspil. Der blev stillet et Forslag, som den højtærede Minister ikke var fornøjet med, og som vistnok heller ikke var fyldestgørende, og saa vidt jeg ved, er den Bestemmelse, der nu staar i Lovudkastets § 5, vistnok kommen ind efter den højtærede Ministers Forslag ved 3dje Behandling i det andet Ting. Det er jo en strafferetlig Bestemmelse, et Stykke Kriminalret; man laver en ny Forbrydelse her og fastsætter en Straf, hvis Minimum er 50 Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke rigtig Tiltro til det høje Finansministerium, naar det skal optræde paa det strafferetlige Gebet. Jeg ved ikke, om den højtærede St-